

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2012, Volume: 7, Number: 2, Article Number:D0095

NWSA-FINE ARTS

Received: February 2012

Accepted: April 2012

Series : D

ISSN : 1308-7290

© 2010 www.newwsa.com

Mehtap Aydın Uygun¹

Özlem Kılınçer²

Nigde University¹

Inonu University²

maydiner@nigde.edu.tr

Nigde-Turkey

PİYANO REPERTUVARININ ÖĞRENİLMESİNDE ÖĞRENME STRATEJİLERİNİN KULLANILMA DÜZEYLERİ İLE BAŞARI DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ: GÜZEL SANATLAR VE SPOR LİSELERİ ÖRNEĞİ

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, güzel sanatlar ve spor liseleri müzik bölümü öğrencilerinin, piyano repertuarını öğrenirken öğrenme stratejilerini kullanma düzeyleri ile başarı düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Çalışmanın örneklem grubunu 2011- 2012 eğitim- öğretim yılının I. yarısında Türkiye'deki güzel sanatlar ve spor liselerinin müzik bölümlerinde öğrenim görmekte olan 644 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada örneklem grubu öğrencilerinin öğrenme stratejilerini kullanma düzeylerine ilişkin veriler, Kılınçer ve Uygun Aydın (2011) tarafından geliştirilen "Piyano Repertuarının Öğrenilmesinde Öğrenme Stratejilerinin Kullanılma Durumları Ölçeği" aracılığıyla toplanmıştır. Çalışmada toplanan veriler normal dağılıma uygunluk gösterdiğinden, öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile piyano dersi ve genel başarı düzeyleri arasındaki karşılaştırmalarda *Tek Yönlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA)* kullanılmıştır. Çalışma sonucunda, öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile başarı düzeyleri arasındaki ilişki anlamlı bulunmuş ($p < 0.01$); başarı düzeyi arttıkça ilgili öğrenme stratejilerinin (dikkat, yinleme, anlamlandırma- örgütleme, anlamayı izleme, duyuşsal) kullanılma düzeylerinin de arttığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Güzel Sanatlar ve Spor Liseleri,
Piyano Dersi, Piyano Repertuarı,
Öğrenme Stratejileri, Başarı Düzeyi

EVALUATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE LEVELS OF ACHIEVEMENT AND THE LEVELS OF LEARNING STRATEGY UTILISATION: THE FINE ARTS AND SPORTS COLLEGES CASE

ABSTRACT

The aim of this study is to evaluate the relationship between the levels of achievement and the levels of learning strategy utilisation of the fine arts and sports college's music department students while learning piano repertoire. The sample group for the study is 644 music department students from fine arts and sports colleges in Turkey within the first half-term of 2011-2012 educational year. The data on the utilisation of the learning strategies of the sample student group is collected via the "Status of Utilisation of Learning Strategies on Piano Repertoire Education Scale" developed by Kılınçer and Uygun Aydın (2011). The data collected for the study had a normal dispersion, therefore *One Way ANOVA* was used for the comparison of the learning strategy utilisation levels and success levels in piano lessons and overall performances. The results of the study pointed that, there was a statistically significant relationship between the utilisation of learning strategies and levels of success ($p < 0.01$); and that the level of related learning strategy (attention, repetition, explanation-organisation, observing apprehension, affective) utilisation is increased with the increased levels of success.

Keywords: Fine Arts and Sports Colleges, Piano Lesson,
Piano Repertoire, Learning Strategies, Success Level

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Piyano eğitimi, mesleki müzik eğitiminin başlangıcı niteliğinde olan güzel sanatlar ve spor liseleri müzik bölümlerinde, temel bir ders konumundadır. Piyano eğitimi dersleri yeni bir etüdün/ eserin çalışılması, çalışılmış bir etüdün/ eserin geliştirilmesi ve yeni etütler/ eserler deşifre edilmesiyle sürdürülür. Bu bakımdan derslerin işleyişinin, piyanoda çalınan etütler ve eserlerden oluşan piyano repertuarı üzerine kurulu olduğu söylenebilir.

Piyano repertuarının öğrenilmesindeki güçlükler, çalışmak istememe, çok çalışıldığı halde yeterli performansı gösterememe öğrenciler tarafından sıklıkla dile getirilen sorunlardır. Bu durum öğrencilerin piyano repertuarını öğrenmede bir yöntem sorunuyla karşı karşıya olduklarını gösterir niteliktedir. Öğrenmenin her boyutunda olduğu gibi piyano repertuarının da daha kolay ve kalıcı öğrenilmesinde, öğrenmedeki verimliliğin artırılmasında ve öğrenene bağımsız öğrenebilme niteliği kazandırılabilmesinde öğrenme stratejilerinin kullanılması önem taşımaktadır. Öğrenme stratejileri, "Bilgi ve becerilerin kazanılmasını kolaylaştırmak için özel bir öğrenme durumunda birey tarafından kazanılan zihinsel taktiklerin bir koleksiyonu" olarak tanımlanmaktadır (Derry, Murphy, 1986; Aktaran: Öztürk, 1995: 27-28).

Öğrenme stratejileri -öğrenme sürecinde farklılık oluşturması bakımından- öğrencilerin başarılarını etkileyen önemli bir değişken olarak karşımıza çıkmaktadır. Alan yazında pek çok araştırma, öğrenme stratejilerinin kullanılması ve başarı düzeyi arasındaki ilişkileri sorgulamaktadır (Açıkgöz Ün & Çetingöz, 2009; Ainley, 1993, Akın, 2007; Baykan, Mazıcıoğlu & Naçar, 2007; Bozkurt, 2007; Bulut, 2006; Carns & Carns, 1991; Cebesoy, 2009; Derman, 2002; Dikbaş & Kaf Hasırcı, 2008; Duban Yıldız, 2006; Haşlaman & Aşkar, 2007; Hwang & Vrongistinos, 2002; Ertem, 2003; Kurtuldu & Güçlü, 2010; Özkal & Çetingöz, 2006; Pokay & Blumenfeld, 1990; Saban İflazoğlu & Tümkaya, 2008; Sang- jan, 1993; Sarıçoban & Sarıcaoğlu, 2008; Sünbül & Çalışkan, 2011; Şahin & Çakar, 2011; Talu, 1997; Taşdemir & Tay 2007; Tunçer Kızılaslan, 2007; Uyar, 2008; Ünal 2010; Yıldız, 2003; Yokuş, 2009; Zimmerman, 1990). Piyano repertuarının öğrenilmesinde öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile başarı düzeyleri arasında nasıl bir ilişkinin bulunduğu sorusu ise böyle bir çalışmaya gereksinimi ortaya çıkarmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, güzel sanatlar ve spor liseleri müzik bölümü öğrencilerinin, piyano repertuarını öğrenirken öğrenme stratejilerini kullanma düzeyleri ile başarı düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Çalışmanın amacı çerçevesinde şu sorulara cevap aranmıştır:

Güzel sanatlar ve spor liseleri müzik bölümü öğrencilerinin piyano repertuarını öğrenirken öğrenme stratejilerini (*dikkat, yineleme, anlamlandırma- örgütleme, anlamayı izleme, duyuşsal stratejiler*) kullanma düzeyleri ile

- Piyano dersi başarı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?
- Genel başarı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Öğrenme stratejileri sınıflandırmaları farklı araştırmacılar tarafından farklı şekillerde yapılmıştır. Bu çalışma kapsamında Weinstein ve Mayer'in (1986) öğrenme stratejileri sınıflandırmalarındaki alt boyutların tamamına, Gagne ve Driscoll (1988)'ün öğrenme stratejileri sınıflandırmalarındaki alt boyutlardan da bir tanesine yer verilmiştir (Ayrıntılı bilgi için bakınız: Güven, 2004; Ulusoy ve diğerleri, 2008). Buna göre çalışmada temel alınan öğrenme stratejileri 5 başlık altında toplanmıştır. Bu stratejiler:

dikkat stratejileri, yineleme (tekrar) stratejileri, anlamlandırma-örgütlenme stratejileri, anlamayı izleme stratejileri ve duyuşsal stratejilerdir. Çalışma kapsamında yer alan bu stratejilerden kısaca bahsedilmesinde yarar görülmektedir.

1.1. Dikkat Stratejileri (Attention Strategies)

Dikkat stratejileri, başlık, alt başlık, şekil ve grafikleri gözden geçirme yoluyla önemli kısımları ayırt etmeyi, işaret koymayı, soru oluşturmayı ve metin kenarına not alma yoluyla bu kısımları belirginleştirmeyi sağlayan taktiklerin kullanımını içermektedir (Karakış ve Çelenk, 2007: 30).

1.2. Yineleme (Tekrar) Stratejileri (Repetetation Strategies)

Yineleme stratejileri önemli bilginin belirlenip tekrar yoluyla kazanılmasına ya da kalıcılaştırılmasına dayanır. Bu nedenle yineleme stratejileri hiçbir değişiklik yapmadan olduğu gibi anımsanması istenen bilgileri öğrenmede oldukça etkilidir (Şimşek, 2006: 187-189).

1.3. Anlamlandırma- Örgütlenme Stratejileri (Explanation-Organisation Strategies)

Anlamlandırma stratejileri yeni bilgilerin deneyimlenmiş, özümlemiş eski bilgilerle ilişkilendirilip anlaşılabilmesi temeline dayanır (Topses, 2009: 262). Bu stratejilerin temelinde öğrencinin karşılaştığı bilgiyi olduğu gibi alması değil, önceden öğrenmiş olduğu bilgilerle karşılaştırıp bütünleştirerek yeni anlamlar oluşturması ve zihnine yerleştirmesi söz konusudur (Özcan, 2009: 157).

Örgütlenme stratejileri de anlamlandırma stratejileri gibi öğrencilerin yeni gelen bilgileri bir araya getirerek kendi ön bilgilerine göre yeniden düzenlemesi esasına dayalıdır. Bu nedenle örgütlenme stratejileri ile anlamlandırma stratejileri alan yazında bir arada kullanılır. Bir metnin ana ve yan fikirlerinin çıkartılması, bilgilerin sınıflandırılması, grafiklerle gösterilmesi örgütlenme stratejilerine girer (Erden ve Akman, 2000: 163).

1.4. Anlamayı İzleme Stratejileri (Observing Apprehension Strategies)

Weinstein ve Mayer (1986: 320) anlamayı izleme olarak ifade ettikleri yürütücü biliş stratejisinin öğrencilerin bir eğitim aktivitesi için öğrenme hedeflerini oluşturmalarını, bu hedeflerin ne derece gerçekleştiğini değerlendirmelerini ve bu hedeflere ulaşmak için kullanılan stratejileri yerine göre değiştirmelerini içerdiğini belirtmektedirler (Aktaran: Tay, 2008: 76).

McCrow ve Roop (1992) ise yürütücü bilişin iki işlevi olduğunu öne sürmektedirler. Bu işlevlerden birincisi koşullu bilginin uygulanmasıdır. İkincisi ise, düşünme sürecini değerlendirme ve yönetmektir. Yürütücü bilişli bir öğrenci, düşünme biçiminin ayırdındadır, nasıl çalışacağına karar verirken yalnızca materyali öğrenmeye odaklanmaz, aynı zamanda bilişsel güç ve zayıflıklarının da farkındadır (Aktaran: Subaşı, 1999: 35).

1.5. Duyuşsal Stratejiler (Affective Strategies)

Öğrenmede duygusal ya da güdüsel etmenlerden oluşan engelleri ortadan kaldırmak için kullanılan stratejiler, duyuşsal stratejiler olarak adlandırılmaktadır. Duyuşsal stratejileri kullanabilen öğrenciler, öğrenmelerini en iyi destekleyen çevresel özellikleri belirleyip düzenleyerek ruhsal yapılarını öğrenme için en uygun duruma getirirler (Sönmez, 2010: 283). Ayrıca, başarıda anahtar rolü oynayan

değişkenin kendileri olduğunu düşünür ve başarı olasılıklarını artırmak için içsel güdülenme gösterirler (Şimşek, 2006, 197- 198).

Buraya kadar açıklanmaya çalışılan öğrenme stratejilerinin, piyano repertuvarının öğrenilmesindeki kullanımıyla ilgili örnek durumlar aşağıda Tablo 1’de verilmektedir.

Tablo 1. Piyano repertuvarının öğrenilmesinde öğrenme stratejilerinin kullanımındaki örnek durumlar
(Table 1. Examples of learning strategy utilisation in piano repertoire education)

Öğrenme Stratejileri	Piyano Repertuvarının Öğrenilmesinde Öğrenme Stratejilerinin Kullanımındaki Örnek Durumlar
Dikkat Stratejileri	<ul style="list-style-type: none">➤ Etüdün/ eserin tonunu/ modunu gözden geçirme,➤ Etütteki/ eserdeki tempo/ tempo değişimlerine işaretler koyma,➤ Etütteki/ eserdeki trill, mordan gibi süslemelere ilişkin açıklamaların altlarını çizme.
Yineleme (Tekrar) Stratejileri	<ul style="list-style-type: none">➤ Etüdün/ eserin <i>bütünü</i> belirli bir çalma kolaylığı elde edinceye kadar piyanoda yineleme,➤ Etüdün/ eserin <i>zor pasajlarını</i> belirli bir çalma kolaylığı elde edinceye kadar piyanoda yineleme,➤ Etüdün/ eserin notalarını görsel ya da işitsel olarak yineleme.
Anlamlandırma ve Örgütlenme Stratejileri	<ul style="list-style-type: none">➤ Etütte/ eserde yer alan tekniklerle önceden öğrenilen teknikler arasında benzerlik/ farklılık ilişkileri kurma,➤ Etüdün/ eserin ritim kalıplarını benzerlik/ farklılıklarına göre gruplandırma,➤ Etütteki/ eserdeki teknik/ müzikal unsurlara ilişkin saptamaları, kişisel ifadelerle açıklayarak not alma.
Anlamayı İzleme Stratejileri	<ul style="list-style-type: none">➤ Etüdün/ eserin çalışılması için gereken zaman planlamasını yapma,➤ Etüdün/ eserin nasıl daha iyi çalınabileceğiyle ilgili sorgulamalarda bulunma,➤ Etüt/ eser için uygun olan çalışma yöntemlerini belirleme.
Duyuşsal Stratejiler	<ul style="list-style-type: none">➤ Ritmik karmaşıklık, donanımdaki arızaların fazlalığı gibi nedenlerle etüdü/ eseri çalışmaktan vazgeçmeme,➤ Etütte/ eserde karşılaştığı güçlükleri çalışarak aşabileceğine inanma,➤ Yeterince çabalarsa etüdü/ eseri başarılı bir performansla seslendirebileceğine inanma.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

Bu çalışma piyano repertuarının öğrenilmesinde öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkilerin ortaya konulması ve böylece piyano eğitimi-öğretimi çevrelerinin bu doğrultuda şekillendirilmesine ilişkin somut öneriler getirmesi bakımından önem taşımaktadır.

3. YÖNTEM (METHOD)

Bu çalışma betimsel türde ve ilişkisel tarama modelindedir.

3.1. Örneklem (Sample)

Çalışmanın örneklem grubunu 2011- 2012 eğitim- öğretim yılının I. yarıyılında Türkiye'deki güzel sanatlar ve spor liselerinin müzik bölümlerinde öğrenim görmekte olan 644 öğrenci oluşturmaktadır. Bu güzel sanatlar ve spor liseleri Antalya (n= 88, %13.7), Bolu (n= 53, %8.2), Diyarbakır (n= 70, %10.9), Gaziantep (n= 62, %9.6), Giresun (n= 44, %6.8), Kütahya (n= 59, %9.2), Malatya (n= 68, %10.6), Mersin (n= 75, %11.6), Niğde (n=37, %5.7), Samsun (n= 46, %7.1), Sivas (n= 42, %6.5) Güzel Sanatlar ve Spor Liseleri'dir. Örneklem grubu öğrencilerinin %64.4'ü (n= 415) kız, %35.6'sı (n= 229) erkek öğrencidir. Öğrencilerin %34.9'u (n= 225) 10. sınıf, %33.9'u (n= 218) 11. sınıf ve %31.2'si (n= 201) 12. sınıf öğrencileridir.

3.2. İşlem (Procedure)

Bu çalışmada örneklem grubu öğrencilerinin öğrenme stratejilerini kullanma düzeylerine ilişkin veriler, Kılınçer ve Uygun Aydiner (2011) tarafından geliştirilen "Piyano Repertuarının Öğrenilmesinde Öğrenme Stratejilerinin Kullanılma Durumları Ölçeği" aracılığıyla toplanmıştır. Ölçek dikkat, yineleme (tekrar), anlamlandırma- örgütleme, anlamayı izleme ve duyuşsal stratejiler olmak üzere 5 boyutludur. Toplamı 66 madde olan ölçekte dikkat stratejileri 8 maddeden, yineleme (tekrar) stratejileri 9 maddeden, anlamlandırma- örgütleme stratejileri 21 maddeden, anlamayı izleme stratejileri 15 maddeden ve duyuşsal stratejiler ise 13 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte duyuşsal stratejilere ilişkin maddeler (13 madde) olumsuz, diğer stratejilere ilişkin maddeler olumlu maddelerdir (53 madde).

Ölçeğin bütününe ilişkin güvenirlik katsayısı (Cronbach alfa): 0.955 olarak elde edilmiştir. Alt boyutlara ilişkin güvenirlik katsayıları ise: Dikkat stratejilerinde 0.884, yineleme (tekrar) stratejilerinde 0.867, anlamlandırma- örgütleme stratejilerinde 0.940, anlamayı izleme stratejilerinde 0.888 ve duyuşsal stratejilerde ise 0.858 olarak bulunmuştur.

Çalışma kapsamında ölçeğin yanı sıra öğrencilerin piyano dersinden aldıkları son sınav notlarını ve buldukları eğitim-öğretim yarıyılına kadar olan genel ortalama puanlarını belirtmeleri istenmiştir. Öğrencilerin ders puanları ile genel ortalama puanları 85- 100 puan "çok başarılı", 70- 84 puan "başarılı", 50- 69 puan "orta düzeyde başarılı", 30- 49 puan "az başarılı", 0- 29 puan "başarısız" olarak gruplandırılmıştır.

Verilerin analizi aşamasında ilk olarak Kolmogorov- Smirnov testi ile verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığı incelenmiştir. Veriler normal dağılıma uygunluk gösterdiğinden, öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile piyano dersi ve genel başarı düzeyleri arasındaki karşılaştırmalarda Tek Yönlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA) kullanılmıştır. Varyans analizi sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunması durumunda -hangi grupların birbirinden farklı olduğunun tespit edilmesi için- çoklu karşılaştırma (multiple comparisons) testlerinden

Scheffe testi uygulanmış ve test sonucu tablolaradaki fark sütununda verilmiştir. Grupların karşılaştırılmasına ilişkin testlerde varyans homojenliği varsayımı da, *Levene testi* ile incelenmiş ve böylelikle hangi test istatistiğinin dikkate alınacağına karar verilmiştir. Analizlerden elde bulgular 0.01 anlamlılık düzeyi dikkate alınarak yorumlanmıştır. Çalışmada yer alan bu analizler, IBM SPSS 20.0 paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

4. BULGULAR VE TARTIŞMALAR (FINDINGS AND DISCUSSIONS)

Çalışmanın bu bölümünde, alt problemler çerçevesinde gerçekleştirilen analizlerden elde edilen bulgulara ve bu bulgulara yönelik tartışmalara yer verilmektedir.

Örneklem grubu öğrencilerinin piyano dersi puanlarına göre başarı düzeyleri aşağıda Tablo 2’de verilmektedir.

Tablo 2. Örneklem grubu öğrencilerinin piyano dersi başarı düzeylerine göre dağılımı
(Table 2. Distribution of the sample student group due to their piano lesson success levels)

Piyano dersi başarı düzeyi	Frekans (f)	Yüzde (%)
Çok başarılı (85- 100 puan)	160	24.8
Oldukça başarılı (70- 84 puan)	191	29.7
Orta düzeyde başarılı (50- 69 puan)	176	27.3
Az başarılı (30- 49 puan)	72	11.2
Başarısız (0- 29 puan)	45	7.0
Toplam	644	100.0

Tablo 2’de de görüldüğü gibi; örneklem grubu öğrencilerinin %24.8’inin piyano dersi başarı düzeyi “çok başarılı” iken, %29.7’sinin başarı düzeyi “oldukça başarılıdır”. Başarı durumu “orta düzeyde” olan öğrenciler %27.3 düzeyinde yer alırlarken, “az başarılı” düzeydeki öğrenci oranı %11.2’dir. Öğrencilerden %7.0’si ise “başarısızdır”.

Örneklem grubu öğrencilerinin genel başarı düzeylerine göre dağılımları ise aşağıda Tablo 3’de yer almaktadır.

Tablo 3. Örneklem grubu öğrencilerinin genel başarı düzeylerine göre dağılımı
(Table 3. Distribution of the sample student group due to their overall grades)

Genel başarı düzeyi	Frekans (f)	Yüzde (%)
Çok başarılı (85- 100 puan)	33	5.1
Oldukça başarılı (70- 84 puan)	120	18.6
Orta düzeyde başarılı (50- 69 puan)	398	61.8
Az başarılı (30- 49 puan)	63	9.8
Başarısız (0- 29 puan)	30	4.7
Toplam	644	100.0

Tablo 3’de görüldüğü gibi örneklem grubu öğrencilerinin yarısından fazlasının (%61.8) genel ortalamalarına göre başarı düzeyleri orta düzeydedir. Öğrencilerin %18.6’sı oldukça başarılı düzeyinde yer alırlarken, %9.8’i az başarılı düzeydedir. Öğrencilerin %5.1’i genel başarı düzeyi bakımından çok başarılı iken, başarısız düzeydekilerin oranı %4.7’dir.

Aşağıda, “Piyano repertuarının öğrenilmesinde öğrenme stratejilerinin (*dikkat, yineleme, anlamlandırma- örgütleme, anlamayı izleme, duyuşsal stratejiler*) kullanılma düzeyleri ile piyano dersi başarı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? Sorusunun cevabına yönelik bulgulara yer verilmektedir.

Tablo 4. Pişano repertuvarının öğrenilmesinde dikkat stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile pişano dersindeki başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 4. Comparison of utilisation levels of attention strategies in piano repertoire education and piano lesson success levels)

Pişano dersi başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1)Çok başarılı	160	3.03	1.09	4.62*	0.00	1-5
(2)Oldukça başarılı	191	2.86	.96			
(3)Orta düzeyde başarılı	176	2.74	.90			
(4)Az başarılı	72	2.64	.99			
(5)Başarısız	45	2.42	1.04			

* $p < 0.01$

Tablo 4 incelendiğinde; örneklem grubu öğrencilerinin dikkat stratejilerini kullanma düzeylerinin, pişano dersindeki başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=4.62$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgular, "başarısız" düzeyde olan öğrencilerle "çok başarılı" düzeyde olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Bulgulardan anlaşılacağı gibi; "çok başarılı" düzeyde olan öğrencilerin dikkat stratejilerini kullanma düzeyleri, "başarısız" düzeyde olan öğrencilere göre daha yüksektir.

Tablo 5. Pişano repertuvarının öğrenilmesinde yineleme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile pişano dersindeki başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 5. Comparison of utilisation levels of repetition strategies in piano repertoire education and piano lesson success levels)

Pişano dersi başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	P	Fark
(1)Çok başarılı	160	4.16	.71	25.33*	0.00	1-3, 4, 5 2-4, 5 3-4, 5
(2)Oldukça başarılı	191	4.01	.75			
(3)Orta düzeyde başarılı	176	3.89	.68			
(4)Az başarılı	72	3.43	.87			
(5)Başarısız	45	3.10	1.03			

* $p < 0.01$

Tablo 5 incelendiğinde, örneklem grubu öğrencilerinin yineleme stratejilerini kullanma düzeylerinin, pişano dersindeki başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=25.33$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgular, "çok başarılı" düzeyde olan öğrencilerle başarı düzeyi orta ve altında olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Benzer şekilde "oldukça başarılı" ve "orta düzeyde başarılı" olan öğrencilerle "az başarılı" ve "başarısız" olan öğrenciler arasındaki fark da anlamlı bulunmuştur. Bulgulardan; başarı düzeyi ile yineleme stratejilerinin kullanım düzeylerinin birbirlerine paralel olarak artış gösterdiğini söylemek mümkündür.

Tablo 6. Piyano repertuvarının öğrenilmesinde anlamlandırma- örgütlenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile piyano dersindeki başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 6. Comparison of utilisation levels of explanation-organisation strategies in piano repertoire education and piano lesson success levels)

Piyano dersi başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1)Çok başarılı	160	3.18	.92	7.20*	0.00	1-4 1-5
(2)Oldukça başarılı	191	2.99	.80			
(3)Orta düzeyde başarılı	176	2.94	.71			
(4)Az başarılı	72	2.65	.75			
(5)Başarısız	45	2.66	.90			

* p<0.01

Tablo 6 incelendiğinde; örneklem grubu öğrencilerinin anlamlandırma- örgütlenme stratejilerini kullanma düzeylerinin, piyano dersindeki başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=7.20$; $p<0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgular, "çok başarılı" düzeyde olan öğrencilerle başarı düzeyi "az" ve "başarısız" olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğuna işaret etmektedir. Bulgulardan anlaşılabilirliği gibi "çok başarılı" düzeyde olan öğrencilerin anlamlandırma- örgütlenme stratejilerini kullanma düzeyleri, "az başarılı" düzeyde ve "başarısız" düzeyde olan öğrencilere göre daha yüksektir.

Tablo 7. Piyano repertuvarının öğrenilmesinde anlamayı izleme stratejilerinin kullanıma düzeyleri ile piyano dersindeki başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 7. Comparison of utilisation levels of observing apprehension strategies in piano repertoire education and piano lesson success levels)

Piyano dersi başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1)Çok başarılı	160	4.10	.70	23.34*	0.00	1-2,3 1-4,5 2-4,5 3-4
(2)Oldukça başarılı	191	3.85	.73			
(3)Orta düzeyde başarılı	176	3.65	.69			
(4)Az başarılı	72	3.32	.83			
(5)Başarısız	45	3.07	.71			

* p<0.01

Tablo 7 incelendiğinde örneklem grubu öğrencilerinin anlamayı izleme stratejilerini kullanma düzeylerinin, piyano dersindeki başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=23.34$; $p<0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgular, "çok başarılı" düzeyde olan öğrencilerle "oldukça başarılı" düzeyde ve bu düzeyin altındaki öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Benzer şekilde "oldukça başarılı" düzeyinde olan öğrencilerle "az başarılı" düzeydeki ve "başarısız" düzeydeki öğrenciler arasındaki fark da anlamlı bulunmuştur. Ayrıca başarı düzeyi "orta" olan öğrencilerle "az başarılı" düzeyde yer alan öğrenciler arasındaki fark da anlamlıdır. Bulgulardan, piyano dersindeki başarı düzeyi arttıkça anlamayı izleme stratejilerinin kullanılma düzeylerinin arttığını ya da stratejilerin kullanılma düzeyi arttıkça dersteki başarı düzeyinin arttığını söylemek mümkündür.

Tablo 8. Pişano repertuvarının öğrenilmesinde duyuşsal stratejilerin kullanılma düzeyleri ile pişano dersindeki başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 8. Comparison of utilisation levels of affective strategies in piano repertoire education and piano lesson success levels)

Pişano dersi başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1) Çok başarılı	160	3.71	.99	12.69*	0.00	1-2
(2) Oldukça başarılı	191	3.30	.95			1-3
(3) Orta düzeyde başarılı	176	3.09	.81			1-4
(4) Az başarılı	72	3.11	.85			1-5
(5) Başarısız	45	2.93	1.01			

* $p < 0.01$

Tablo 8 incelendiğinde; örneklem grubu öğrencilerinin duyuşsal stratejileri kullanma düzeylerinin, pişano dersindeki başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=12.69$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgular, "çok başarılı" düzeyde olan öğrencilerle "oldukça başarılı" düzeyde ve bu düzeyin altında olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Bulgulardan, başarı düzeyi "çok" olan öğrencilerin duyuşsal öğrenme stratejilerini kullanma düzeylerinin, başarı düzeyi "oldukça başarılı" ve altında olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Aşağıda, "Pişano repertuvarının öğrenilmesinde öğrenme stratejilerinin (dikkat, yineleme, anlamlandırma- örgütleme, anlamayı izleme, duyuşsal stratejiler) kullanılma düzeyleri ile genel başarı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? Sorusunun cevabına yönelik bulgulara yer verilmektedir.

Tablo 9. Pişano repertuvarının öğrenilmesinde dikkat stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile genel başarı düzeylerinin karşılaştırılması
(Table 9. Comparison of utilisation levels of attention strategies in piano repertoire education and overall grades)

Genel başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1) Çok başarılı	33	2.99	1.24	4.96*	0.00	
(2) Oldukça başarılı	120	3.06	1.04			1-5
(3) Orta düzeyde başarılı	398	2.80	.94			2-5
(4) Az başarılı	63	2.61	.94			
(5) Başarısız	30	2.30	1.15			

* $p < 0.01$

Tablo 9 incelendiğinde, örneklem grubu öğrencilerinin dikkat stratejilerini kullanma düzeylerinin, genel başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği anlaşılmaktadır [$F_{4,643}=4.96$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgular, genel başarı düzeyleri "çok başarılı" ve "oldukça başarılı" olan öğrencilerle "başarısız" olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Bulgulardan, genel başarı düzeyi "çok başarılı" ve "oldukça başarılı" olan öğrencilerin dikkat stratejilerini kullanma düzeylerinin "başarısız" düzeyde olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu söylenebilir. Bulgular, Tablo 4'deki bulguları da destekler niteliktedir.

Tablo 10. Piyanoy repertuvarının öğrenilmesinde yineleme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile genel başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 10. Comparison of utilisation levels of repetition strategies in piano repertoire education and overall grades)

Genel başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1) Çok başarılı	33	4.05	.89	17.06*	0.00	1-4
(2) Oldukça başarılı	120	4.10	.70			1-5
(3) Orta düzeyde başarılı	398	3.95	.74			2-4
(4) Az başarılı	63	3.45	.89			2-5
(5) Başarısız	30	3.05	1.02			3-4,5

* $p < 0.01$

Tablo 10 incelendiğinde; öğrencilerin yineleme stratejilerini kullanma düzeylerinin genel başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=17.06$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgulardan, genel başarı düzeyi orta ve üstünde olan öğrencilerle "az başarılı" düzeyde ve "başarısız" düzeyde olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmaktadır. Bulgulardan, genel başarı düzeyi orta ve üstünde olan öğrencilerin yineleme stratejilerini kullanma düzeylerinin, başarı düzeyi "az" ve altında olan öğrencilerden daha yüksek olduğunu söylemek mümkündür. Bulgular; Tablo 5'de sunulan bulgularla da benzerlik göstermektedir.

Tablo 11. Piyanoy repertuvarının öğrenilmesinde anlamlandırma-örgütlenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile genel başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 11. Comparison of utilisation levels of explanation-organisation strategies in piano repertoire education and overall grades)

Genel başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1) Çok başarılı	33	3.41	1.02	13.30*	0.00	1-3,4,5 2-3,4,5 3-4,5
(2) Oldukça başarılı	120	3.23	.80			
(3) Orta düzeyde başarılı	398	2.94	.78			
(4) Az başarılı	63	2.59	.74			
(5) Başarısız	30	2.39	.86			

* $p < 0.01$

Tablo 11 incelendiğinde, örneklem grubu öğrencilerinin anlamlandırma-örgütlenme stratejilerini kullanma düzeylerinin genel başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği görülmektedir [$F_{4,643}=13.30$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgulardan, genel başarı düzeyi "oldukça başarılı" ve üstünde olan öğrencilerle "orta" ve altında olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmaktadır. Benzer şekilde genel başarı düzeyi "orta" olan öğrencilerle "az başarılı" düzeyde ve bu düzeyin altında olan öğrenciler arasındaki fark da anlamlıdır. Bulgulardan, genel başarı düzeyi "oldukça başarılı" ve üstünde olan öğrencilerin anlamlandırma-örgütlenme stratejilerini kullanma düzeylerinin, genel başarı düzeyi "orta" ve altında olan öğrencilerden daha yüksek olduğu söylenebilir. Yine bulgulardan genel başarı düzeyi "orta" olan öğrencilerin anlamlandırma-örgütlenme stratejilerini kullanma düzeylerinin, "az başarılı" ve altında olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 12. Piyano repertuarının öğrenilmesinde anlamayı izleme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile genel başarı düzeylerinin karşılaştırılması

(Table 12. Comparison of utilisation levels of observing apprehension strategies in piano repertoire education and overall grades)

Genel başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1) Çok başarılı	33	4.02	.79	23.74*	0.00	1-3,4,5
(2) Oldukça başarılı	120	4.06	.64			2-3,4,5
(3) Orta düzeyde başarılı	398	3.76	.74			3-4,5
(4) Az başarılı	63	3.34	.79			
(5) Başarısız	30	2.81	.79			

* $p < 0.01$

Tablo 12 incelendiğinde, örneklem grubu öğrencilerinin anlamayı izleme stratejilerini kullanma düzeylerinin genel başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=23.74$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgulardan, genel başarı düzeyi "oldukça başarılı" ve üstünde olan öğrencilerle "orta başarılı" düzeyde ve altında olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmaktadır. Benzer şekilde akademik düzeyi "orta" olan öğrencilerle "az başarılı" ve altında olan öğrenciler arasındaki fark da önemlidir. Ortalama değerlerden de anlaşılabilir gibi genel başarı düzeyi "oldukça başarılı" ve üstünde olan öğrencilerin anlamayı izleme stratejilerini kullanma düzeyleri, genel başarı düzeyi "orta" ve altında olan öğrencilerden daha yüksektir. Bulgulardan genel başarı düzeyi "orta" olan öğrencilerin anlamayı izleme stratejilerini kullanma düzeylerinin, "az başarılı" düzeyinde ve altında olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Bulgular; Tablo 7'deki bulguları da destekler niteliktedir.

Tablo 13. Piyano repertuarının öğrenilmesinde duyuşsal stratejilerin kullanılma düzeyleri ile genel başarı düzeylerinin karşılaştırılması
(Table 13. Comparison of utilisation levels of affective strategies in piano repertoire education and overall grades)

Genel başarı düzeyi	N	\bar{X}	SS	F	p	Fark
(1) Çok başarılı	33	3.51	1.05	7.26*	0.01	1-4
(2) Oldukça başarılı	120	3.61	1.02			1-5
(3) Orta düzeyde başarılı	398	3.26	.90			2-4
(4) Az başarılı	63	2.88	.85			2-5
(5) Başarısız	30	3.15	1.14			

* $p < 0.01$

Tablo 13 incelendiğinde örneklem grubu öğrencilerinin duyuşsal stratejileri kullanma düzeylerinin genel başarı düzeylerine göre farklılık gösterdiği söylenebilir [$F_{4,643}=7.26$; $p < 0.01$]. Ortalama değerler ve son sütunda verilen çoklu karşılaştırma testlerinden elde edilen bulgular genel başarı düzeyi "oldukça başarılı" ve üstünde olan öğrencilerle, "az başarılı" ve altında olan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Bulgulardan, genel başarı düzeyi "oldukça başarılı" ve üstünde olan öğrencilerin duyuşsal stratejileri kullanma düzeylerinin, "az başarılı" ve altında olan öğrencilerden daha yüksek olduğunu söylemek mümkündür.

Yukarıda, öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile piyano dersi başarı düzeyleri ve genel başarı düzeyleri arasındaki ilişkilere yönelik bulgular sunulmuştur. Bütün bu bulgular bütüncül bir bakış açısıyla incelendiğinde; örneklem grubu öğrencilerinin

öğrenme stratejilerini kullanma düzeylerinin, piyano dersi başarı düzeylerine ve genel başarı düzeylerine göre anlamlı farklılık gösterdiği söylenebilir ($p < 0.01$). Ortalama değerler incelendiğinde, başarı düzeyi arttıkça ilgili öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeylerinin de genel olarak arttığı anlaşılmaktadır. Çalışmadan elde edilen bulgular; *başarılı* öğrencilerin piyano repertuarını öğrenirken dikkat, yineleme, anlamlandırma- örgütleme, anlamayı izleme stratejileri ile duyuşsal stratejilerin hemen hepsini işe koştuklarını göstermektedir. Aynı şekilde öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyi arttıkça, öğrencilerin başarı düzeylerinin de arttığını söylemek mümkündür.

Bu çalışmada elde edilen bulguların, alan yazındaki öğrenme stratejileri ile başarı düzeyi arasındaki ilişkileri inceleyen diğer çalışmaların bulgularıyla da örtüştüğü söylenebilir. Bu çalışmalardan bir kısmı **fen bilgisi** (Cebesoy, 2009; Derman, 2002; Duban Yıldız, 2006; Taşdemir & Tay, 2007, Yıldız, 2003), **keman eğitimi** (Akın, 2007); **piyano eğitimi** (Kurtuldu & Güçlü, 2010; Yokuş, 2009); **programlama** (Haşlaman & Aşkar, 2007); **sosyal bilgiler** (Tay & Yangın, 2008); **tarih** (Açıkgöz Ün & Çetingöz 2009; Bozkurt, 2007); **Türkçe** (Sünbül & Çalışkan, 2011) gibi birbirinden farklı eğitim programlarında yer alan ve türü, içeriği farklı derslere yönelik çalışmalardır. Bir kısım çalışmalarda öğrenme stratejileri içerisinde **not alma** (Açıkgöz Ün & Çetingöz 2009), **yineleme** (Kurtuldu & Güçlü, 2010); **anlamlandırma** (Akın, 2007); **örgütleme** (Ertem, 2003); **anlamlandırma- örgütleme** (Cebesoy, 2009); **öz düzenleyici** (Haşlaman & Aşkar, 2007; Hwang & Vrongistinos, 2002; Zimmerman, 1990) gibi bazı öğrenme stratejileri seçilerek ilgili öğrenme durumundaki etkililiği araştırılmıştır. Bir kısım çalışmalarda ise birden fazla öğrenme stratejisinin kullanımı ile başarı düzeyi arasındaki ilişkiler sorgulanmıştır (Ainley, 1993; Bozkurt, 2007; Bulut, 2006; Carns & Carns, 1991; Derman, 2002; Dikbaş & Kaf Hasırcı, 2008; Duban Yıldız, 2006; Karakış & Çelenk, 2007; Özkal & Çetingöz, 2006; Pokay & Blumenfeld, 1990; Saban İflazoğlu & Tümkaya, 2008; Sang- jan, 1993; Sarıçoban & Sarıcaoğlu, 2008; Sünbül & Çalışkan, 2011; Şahin & Çakar, 2011; Talu, 1997; Taşdemir & Tay, 2007; Tunçer Kızılaslan, 2007; Uyar, 2008; Ünal, 2010; Yıldız, 2003; Yokuş, 2009). Bu çalışmalarda da öğrenme stratejilerinin kullanılma durumlarıyla öğrencilerin başarı düzeyinin artışı arasında anlamlı bir ilişkinin olduğundan söz edilmektedir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER (CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS)

Bu çalışmanın sonuçlarına göre, piyano repertuarının öğrenilmesinde öğrenme stratejilerinin kullanılma düzeyleri ile piyano dersi başarı düzeyi ve genel başarı düzeyleri arasındaki ilişki anlamlıdır ($p < 0.01$). Öğrencilerin başarı düzeyleri ve piyano repertuarını öğrenmede kullandıkları öğrenme stratejilerinin düzeyleri birbirine paralel olarak artış göstermektedir. Başarı düzeyi arttıkça dikkat, yineleme, anlamlandırma- örgütleme, anlamayı izleme stratejileri ile duyuşsal stratejilerin kullanılma düzeyleri de artmaktadır.

Çalışma sonuçlarına dayalı olarak, başarılı bir piyano eğitimi- öğretimi süreci için, öğrenme stratejilerinin kullanımlarına gerek ders içi gerek ders dışı çalışmalarda yer verilmesi önerilir.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

1. Açıkgöz Ün, K. ve Çetingöz, D., (2009). Not Alma Stratejisinin Öğretiminin Tarih Başarısı ve Hatırda Tutma Üzerindeki Etkileri. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, ISSN 1300-4832, 15 (60), ss: 577- 600.

2. Ainley, M.D., (1993). Styles of Engagement with Learning: Multidimensional Assessment of Their Relationship with Strategy Use and School Achievement. *Journal of Educational Psychology*, 85(3), pp: 395- 405.
3. Akın, Ö., (2007). Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri Müzik Bölümleri Keman Dersinde Anlamlandırma Stratejisinin Kullanımı ve Etkililik Düzeyi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
4. Baykan, Z., Mazırcıoğlu, M. ve Naçar, M., (2007). Öğrenme Stratejilerinin Öğrenci Başarısına Etkisi. *Erciyes Tıp Dergisi*, 29 (3), ss: 220- 227.
5. Bozkurt, N., (2007). Lise- 1 Tarih Dersinde Uygulanan Farklı Öğrenme Stratejilerinin Öğrencilerin Başarılarına ve Öğrenilenlerin Kalıcılığına Etkisi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
6. Bulut, S., (2006). İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Matematik Dersinde Kullandıkları Öğrenme Stratejileri ve Başarı Güdülleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Edirne: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
7. Carns, A.W. and Carns, M.R., (1991). Teaching Study Skills, Cognitive Strategies and Metacognitive Skills Through Self-diagnosed Learning Styles. *School Counselor*, 38(5), pp: 341-346.
8. Cebesoy, B.Ü., (2009). Fen Eğitiminde Anlamlandırma ve Örgütlenme Stratejileri Kullanımının Öğrencilerin Akademik Başarı Tutum ve Kavram Öğrenmelerine Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
9. Derman, A., (2002). İlköğretim 7. Sınıflarda Fen Bilgisi Derslerinde Kullanılan Farklı Öğrenme Stratejilerinin Öğrencilerin Başarılarına Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
10. Dikbaş, Y. ve Kaf Hasırcı, Ö., (2008). Öğrenme Stratejileri Öğretiminin ve Ders İşlenişinde Kullanımının Öğrencilerin Akademik Başarılarına ve Tutumlarına Etkisi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*, 9 (2), ss: 69-76.
11. Duban Yıldız, N., (2006). İlköğretim 5. Sınıf Fen Bilgisi Dersinde Öğrencilere Kazandırılan Öğrenme Stratejilerinin Öğrencilerin Akademik Başarıları Üzerindeki Etkisi. *Eğitim Araştırmaları*, ISSN 1302-597X, 22, ss: 111 - 120.
12. Erden, M. ve Akman, Y., (2000). Gelişim Öğrenme- Öğretme, Eğitim Psikolojisi (8. Baskı). Ankara: Arkadaş Yayınları.
13. Ertem, Ş., (2003). Ankara Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümü Temel Piyano Eğitiminde Öğrenme Stratejilerinin Etkililik Düzeyleri. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
14. Güven, M., (2004). Öğrenme Stilleri ile Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
15. Haşlaman, T. ve Aşkar, P., (2007). Programlama Dersi ile İlgili Öz Düzenleyici Öğrenme Stratejileri ve Başarı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, ISSN 1300-5340, 32, ss: 110 - 122.
16. Hwang, Y.S. and Vrongistinos, K., (2002). Elementary in-service Teachers' Self-regulated Learning Strategies Related to Their Academic Achievements. *Journal of Instructional Psychology*, 29(3), pp: 147- 154.

17. Karakış, Ö. ve Çelenk, S., (2007). Farklı Fakültelerde Öğrenim Gören Öğrencilerin Genel Öğrenme Stratejilerini Kullanma Düzeyleri (Abant İzzet Baysal Üniversitesi Örneği). AİBÜ Eğitim Fakültesi Dergisi, 7 (1), ss: 26- 46.
18. Kurtuldu, M.K. ve Güçlü, H.E., (2010). Pişano Eğitiminde Planlı Eşit Tekrar Çalışmasının Öğrencilerin Başarısı Üzerindeki Etkileri. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, ISSN 1304-0278,9 (34), ss: 196 - 204.
19. Özcan, D., (2009). Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme (12. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
20. Özkal, N. ve Çetingöz, D., (2006). Akademik Başarı Cinsiyet Tutum ve Öğrenme Stratejilerinin Kullanımı. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi. ISSN 1300-4832, 12 (46), ss: 259 - 275.
21. Öztürk, B., (1995). Genel Öğrenme Stratejilerinin Öğrenciler Tarafından Kullanılma Durumları Ölçeği. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
22. Pokay, P. and Blumenfeld, P.C., (1990). Predicting Achievement Early and Late in The Semester: The Role of Motivation and Use of Learning Strategies. Journal of Educational Psychology, 82(1), pp: 41-50.
23. Saban İflazoğlu, A. ve Tümkaya, S., (2008). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stratejileri İle Sosyo- Demografik Özellikler ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Ege Eğitim Dergisi, (9) 1, ss: 1-22.
24. Sang- jan, P., (1993). Learning Strategies and Attitudes of Adults in a Distance Basic Education Program in Thailand and Their Relationship to The Students' Academic Achievement. Unpublished Ph. D. University of Oregon.
25. Sarıçoban, A. ve Sarıcaoğlu, A., (2008). The Effect of The Relationship Between Learning and Teaching Strategies on Academic Achievement. Novitas-ROYAL, 2 (2), pp: 162-175.
26. Sönmez, V., (2010). Öğretim İlke ve Yöntemleri. (4. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
27. Subaşı, G., (1999). Bilişsel Öğrenme Yaklaşımı: Bilgiyi İşleme Kuramı. Mesleki Eğitim Dergisi, 1 (2), ss: 27- 36.
28. Sünbül, M.A. ve Çalışkan, M., (2011). Öğrenme Stratejileri Öğretiminin Yürütücü Biliş Bilgisine, Yürütücü Biliş Becerilerini Kullanmaya ve Başarıya Etkisi (İlköğretim 6. Sınıf Türkçe Dersi Örneği) Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri, ISSN 1303-0485, 11(1), ss: 133 - 153.
29. Şahin, H. ve Çakar, E., (2011). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğrenme Stratejileri ve Akademik Güdülenme Düzeylerinin Akademik Başarılarına Etkisi. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 9 (3), ss: 519- 540.
30. Şimşek, A., (2006). İçerik Türlerine Dayalı Öğretim. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
31. Talu, N., (1997). Ankara Özel Tevfik Fikret Lisesi 10. Sınıf Öğrencilerinin Kullandıkları Öğrenme Stratejilerinin Akademik Başarıları Üzerindeki Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
32. Taşdemir, A. ve Tay, B., (2007). Fen Bilgisi Öğretiminde Öğrencilerin Öğrenme Stratejilerini Kullanmalarının Akademik Başarıya Etkileri. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi XX (1), ss: 173- 187.
33. Tay, B. ve Yangın, B., (2008). 4. Sınıf Öğrencilerinin Sosyal Bilgiler Dersinde Sınıf Ortamında Kullandıkları Öğrenme Stratejileri. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD), 9 (3), ss: 73- 78.

34. Topses, G., (2009). Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi. (3. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
35. Tunçer Kızılaslan, B., (2007). Öğretimde Öğrenme Stratejilerinin Kullanımının Öğrencilerin Akademik Başarıları Hatırda Tutma Düzeyleri ve Derse İlişkin Tutumları Üzerindeki Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
36. Ulusoy, A., Güngör Aytar, A., Köksal Akyol A., Subaşı, G., Ünver, G. ve Koç Erdamar G., (2008). Eğitim Psikolojisi. Ankara: Anı Yayıncılık.
37. Uyar, M., (2008). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Ders Çalışmada Öğrenme Stratejisi Kullanım Sıklığının ve Akademik Başarılarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
38. Ünal, M., (2010). Üniversite Öğrencilerinin Bilişötesi Öğrenme Stratejileri ile Akademik Başarıları Arasındaki İlişki (Ahi Evran Üniversitesi Örneği). International Online Journal of Educational Sciences, 2 (3), ss: 840- 864.
39. Yıldız, N., (2003). İlköğretim 5. Sınıf Fen Bilgisi Derslerinde Öğrencilere Kazandırılan Öğrenme Stratejilerinin Öğrencilerin Akademik Başarı ve Hatırda Tutma Düzeyleri Üzerindeki Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
40. Yokuş, H., (2009). Pişano Eğitiminde Öğrenme Stratejilerinin Kullanılmasına Yönelik Etkinliklerin Performans Başarısına ve Üstbilişsel Farkındalığa Etkisi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
41. Zimmerman, B.J., (1990). Self- Regulated Learning and Academic Achievement: An Overview. Educational Psychologist, 25 (1), pp: 3- 17.